

[Rager.]

Jeg har ment, det var nødvendigt at sige dette, for at ingen af dem, der stemmer for Lovforslaget — jeg agter ogsaa at stemme for det — kan være i Tvivl om, at i denne Lov, efter de Udtalelser, der er faldet fra den højtærede Minister — det er jo paa Basis af, at Ministeren i Gaar sagde Lageroptælling, at hele Vanskeligheden er opstaaet —, er vi inde paa at forlange det umulige, og det er uheldigt, fordi det meget let svækker en Respekt, som vi alle her er interesserede i netop at faa saa stærkt underbygget som muligt under de Forhold, hvorunder vi lader denne Lov træde ud i Livet. Denne Lov bygger paa et virkelig loyal Medarbejde fra den aller-, allerstørste Del af den danske Befolkning, for at vi kan faa indringet dem, som maatte se paa Loven ud fra andre Forudsætninger, men naar vi paakalder dette Medarbejde, saa er det forkert, hvis vi samtidig giver Loven en saadan Form og stiller saadanne Krav, at vi maa være klar over, at mange, der ellers vilde være medarbejdende med godt Sind, vender sig sure og bitre bort.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Rager gør de Forretningsfolk, hvis Interesser her staaar paa Spil, en daarlig Tjeneste ved at trække Spørgsmaalet saa skarpt op, som det er gjort i de fremsatte Bemærkninger. Forholdet er jo det, at det vil ikke være forsvarligt at foretage Ændringer eller fremsætte Bemærkninger i Betænkningen af en saadan Karakter, at det derefter overlades til Virksomhedernes eget Skøn, om de vil foretage en Lageroptælling eller ej. Vi maa ikke glemme, at en Række af de skjulte Reserver, som er blevet større, og i mangfoldige Tilfælde betydeligt større, under Krigsforholdene, ikke vil komme frem igennem Bøgerne. De ligger i Virkeligheden som skjulte Reserver i Henhold til Bøgerne, fordi man har foretaget Afskrivninger paa gamle Varer, men senere været i Stand til at sælge dem til fuld Pris, og jeg tror, at der er mange, mange Virksomheder her i Landet, hvor den bogførte Værdi af Virksomhedens Lager er betydelig mindre end Lagerets reelle Værdi — saa ser jeg endda bort fra dets Salgsværdi under de helt ekstraordinære Forhold.

Tør man nu i en Lov, hvor der paa alle andre Felter er indsat meget, meget strenge Straffebestemmelser for at opgive forkert, overlade et af de vigtigste Aktiver til et saa frit Skøn, som der uvægerligt vil blive Tale om, hvis man udelukkende skal bygge

paa Raabalancen og det, der kan udledes af denne? Jeg for mit Vedkommende vil i hvert Fald ikke anse det for forsvarligt. Derfor tror jeg, at man fra Erhvervenes Side er langt bedre tjent med, at man overlader Afgørelsen til Myndighederne, saaledes som det er foreslaaet i Betænkningen. Naar de, der enten ikke har foretaget Lageroptælling eller, hvad der jo ikke er mindst betydningsfuldt, umiddelbart forinden foretager en Lageroptælling, faar deres Lister og hvad dertil hører i Orden, saa kan Skattemyndighederne anerkende det som den egentlige Statusopgørelse. Der kan da ikke foregaa saa store Svingninger, at det kan blive af afgørende Betydning, og, hvad der for mit Vedkommende ikke betyder mindst, Lageroptællingen foretages under det Ansvar, som er nødvendigt, hvis der i det hele taget skal være Mening i Loven.

Jeg er godt klar over, at disse Optællinger eller Vareopgørelser kan volde Vanskeligheder, det er der ingen Grund til at lægge Skjul paa. Der er heller ingen Grund til at skjule, at der er mange, mange andre Omraader, hvor denne Lov bereder store Vanskeligheder. Nu er der vel ikke saa mange, der har Medlidenhed med Sagførere, men der er ingen Tvivl om, at adskillige Sagførere, som har mange Klienter med Deposita af forskellig Art, vil faa en overordentlig vanskelig Opgave med at faa klaret, hvad der skal opgives her. Der er heller ikke Tvivl om, at private Folk, som i Øjeblikket er paa Ferie og har deres Smaasedler liggende her i København, gennemgaar mange Kvaler, inden de faar denne Side af Sagen i Orden, og der er utallige andre Felter, hvor der kræves et overordentligt Arbejde. Bankerne er antagelig heller ikke begejstrede over, at de nu i en Uge overhovedet ikke kan besørge deres almindelige Forretninger ud over det meget strengt paakrævede.

Altsaa, vi er nødt til at regne med, at der er uhyre Vanskeligheder, megen Ulejlighed, og at der for den ærlige maa være en vis Fejlmargen. Men alt det maa vi tage, hvis vi overhovedet vil prøve paa at lave den Opgørelse, som nu engang skal til i denne Sag. Og maa jeg sige, at naar man hører rundt om i Forretningerne, hvad de har af Varer — og jeg tror, at adskillige af dette Tings Medlemmer paa samme Maade som den øvrige Befolkning har faaet konstateret den ene Gang efter den anden, at de har ikke det, og de har ikke det, og de har i Virkeligheden saa uendelig lidt —, saa skulde man jo mene, at det for Erhvervsfolkene var det gunstigst mulige Tidspunkt overhovedet at opgøre et Varelager paa.